

Snart i mål

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Etter år med planlegging og ideer, og et ikke så lite økonomisk utlegg, begynner vi å se målstreken for det maratonløpet ombyggingen av banen har vært. Daglig leder Steinar Fløisvik har vært en viktig drivkraft i prosessen. Til tross for forsinkelser er han godt fornøyd med det han ser.

- Vi er inne i sluttspurten nå, sier Steinar.
- Når det gjelder greenene, har vi i løpet av høsten og vinteren bygget om fire stykker (6, 7, 11 og 18) med tilhørende greenområder. De er nå torvlagt og ser veldig bra ut. Gresset har allerede slått rot.

Steinar regner med at medlemmene sannsynligvis kan putte på de nye greenene i mai. De skotske arkitektene synes også det ser bra ut og er fornøyd med helheten, selv om bagatellmessige ting fortsatt diskuteres. Som de fleste av oss har lagt merke til, er også fairwayene på hull 1 og 2 bygget om.

- På disse prosjektene var det full rulle med å planere grovmassen og legge ned drenering og vanningsanlegg, opplyser Steinar.

- Nå er vi i ferd med å legge ut topplaget og skal snart i gang med såingen.

Sprøytesåing

For å spare penger, er det bestemt at de to fairwayene skal sprøytesås. Det er en metode hvor frø, gjødning og diverse andre komponenter blandes i vann og sprøytes ut over fairwayen. Denne metoden ble med gode resultater brukt under ombyggingen av Bogstad.

- Sammenlignet med torvlegging sparer SGK 1 million kroner på å gjøre det slik, sier Steinar. Selv om det på denne måten tar noe lengre tid å få fairwayene spilleklare, er det såpass mye penger å spare at dette totalt sett er den beste løsningen.

Steinar regner med at de to fairwayene er klare for spill en gang i juni, selvsagt avhengig av værgudenes velvilje.

Nye teesteder

Ut over dette kan vi denne sesongen glede oss over nyheter også på enkelte teesteder. Damene får nytt teested på hull 18. Hull 17 får et splitter nytt og forlenget teested. Backtee på hull 9 blir også strukket bakover. Så vi har litt av hvert å se fram til. Når ombyggingen snart er i mål, har vi en bane vi kan være stolte av – og som vi vil ha glede av i mange, mange år.

Full guffe med planering av det nye dameteestedet på hull 17. Her blir det bra, damer!

- Det er jo det jeg trener for!

19-åringen har et problem: han må sørge for å få i seg nok brennstoff. Litt uvanlig, for de fleste av oss. Men så brenner han også opp sånn omtrent 3500 kalorier, på en god treningsdag.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

For Are Friestad blir 2009 omtrent som årene før, bortsett fra at han ikke lenger er junior. Han skal stort sett spille de samme turneringene og uttakene, og helst slå seg oppover fra rundt 150. plassen på verdensrankingen for amatører.

- Det høres da bra ut, det?

Haken skyter fram. Amatørrankingen er noe helt annet enn proffrangeringen. Men målet er jo å bli proff! Vegene er klar.

Enkelt sagt: å spille mange turneringer, og spille bra.

Denne sesongen spiller han trolig 12-13 turneringer. Vanligvis går det med omtrent en uke til hver turnering, og så prøver han å være hjemme minst to uker imellom. Når været er brukbart, legger han inn et par timer golf, gjerne på Solastranden. Så har han alltid en time styrketrening og en time tøyning om

dagen; han har gått i helsestudio, Elixia, siden han var 14 og har et program der. Treningsdagen blir raskt fire-fem timer. Det høres kanskje mye ut, men nei da – Are er veldig interessert i fysisk trening.

Liga'kje fisk

Og det med maten og kaloriene? Han spiser mye kylling, egg, havregrøt, tar kosttilskudd og tran og proteinshake, ”liga'kje fisk”. Går han ut på banen uten å ha spist lunsj, tar han med to bananer, noen skiver – gjerne med peanøttsmør, salami eller noe slikt. Og så er det viktig å få i seg nok vann. Hvis det er kaldt, kan det være vanskelig å drikke nok.

Kostholdsekspertene skal ha anbefalt å by sjokolade til en ubehagelig god mot-spiller, for da går energien til himmels for å dratte drastisk ned igjen? – Vel, det gjør ingenting om du tar et karbosjokk på 17., for da holder det jo runden ut, sier Are. Selv spiser han aldri sjokolade.

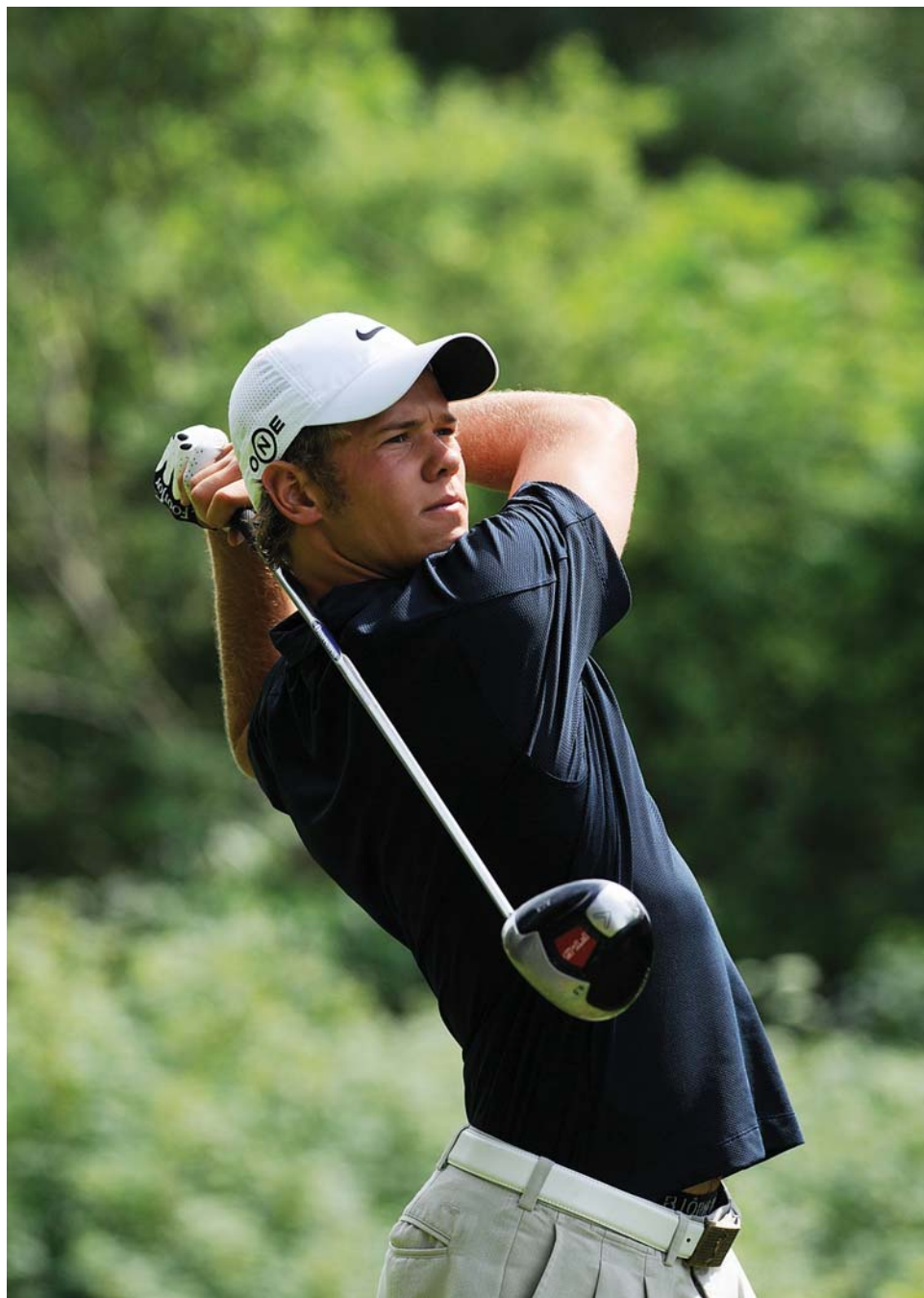
Sykt bra når det røyner

Mange husker nok ”runden ut” i NM for to år siden. Da måtte han sette en megalangputt, på skrå opp flere etasjer på 18. for å vinne. Mens de andre gjorde seg klar, sto han mot en furu nedenfor greenen og slo lens.

Hvordan han hadde det, de minuttene før han satte putten? Han smiler bredt: - Det føles sykt bra å være i en slik situasjon, det er jo det jeg trener for. Jeg er ikke nervøs, men det er mye adrenalin! Hvis jeg tenker på en slik situasjon før jeg går ut, kan det bli press. Men egentlig følte jeg mer press før. Da jeg var yngre junior og spilte NM første gang, skalv jeg nok ikke, men det følte som jeg gjorde det. Nå er jeg mer kvitt nervøsiteten.

Smilet blir enda bredere: - Det var en bra putt!

- Husker du mange slike viktige slag?
- Egentlig ikke. Det NM-et var spesielt. Alle de andre turneringene jeg har vunnet, har jeg hatt så stor ledelse at det bare var en dans på 18.

Are i swingen (Foto: Jonas Harr Friestad)

Denne putten på 18. green på Stavanger Golfklubb er det slaget Are husker best alle av de tusener på tusener slag han har spilt, hjemme eller ute. Dette ble også minneverdige sekunder for oss som sto rundt og holdt pusten da Are senket den enormt lange og vanskelig putten og som ga ham tittelen Norgesmester 2007. I bakgrunnen står Joakim Mikkelsen og følger spent med. (Foto: Ellen Jepson)

Kompis-landslaget

Golf har vært kjempekjekt fra starten av. Helt fra 12-årsalderen kunne han godt være på banen fra 8–9 om morgenen til 10 kveld. Are vant den første C-turen han var med på. Det var på Sola, han var kanskje 11 år, hadde ikke så mange poeng akkurat, men det holdt. Premien var et dusin Calloway-baller. Pluss en pokal. Jo da, det er blitt noen pokaler, han har et skap hjemme. Pusse? Nei, hvis noen gjør det, så er det ikke han.

Juniorlandslag var topp. Når de reiste, gjaldt det å ha nok energi og få tilstrekkelig med søvn. Sight-seeing ble det aldri, selv når de var i eksotiske land som Japan. Dagene besto av golfbane og hotell, og det var greit fordi du blir sliten etter en titimers dag. Gutta har vært kompiser siden de var 13–14 år gamle. På golfbanen gikk det jo alvorlig for seg, men av banen var det bare tull og tøys og moro. Are kommer til å savne juniorturneringene, selv om han ikke fikk spilt så mange de siste årene.

Tok tid å komme inn igjen

Han mistet faktisk to måneders spill sesongen 2008, fordi han brakk en finger. Tiger Woods erklærer jo nå at det var greit å komme tilbake etter ni måneder: har du først lært å sykle, så kan du sykle. Are rister på hodet. Det var vanskelig, tok lang tid før han ble like trygg igjen når han står over ballen.

- Beskriv deg selv?

- Liker å være sosial. Er blid og fornøyd, lar ikke ting gå så mye inn på meg. Når jeg ikke spiller golf, slapper jeg av. Liker å være med venner, og bruker mye tid sammen med dama, Trinelise. Nei, hun spiller ikke golf. Har prøvd å lure henne med, men det har ikke nyttet.

Ellers har han et par TV-serier han liker å følge – blant dem Entourage og Californiacation. Og så er det en film om fotball som han synes er kjempebra, Any Given Sunday.

Spleiselag betaler instruksjon

Are har hatt køllesponsor siden han var 14. Titleist de første par årene, og nå Nike UK. Det går fint, sier han. I England er de seriøse i måten de behandler ham på. Hvis han trenger litt mer enn vanlig av noe, er det en selvfølge at han skal få det.

Ellers har han nå ca. 60 000 kroner i stipend, penger som går til trening. Forbundet dekker alle reiser. Are er et spleiselag, har vært heldig og fått SR- Banks stipend to år på rad fordi han hadde så god fremgang i fjor. Kommune og SGK skyter til hvert sitt beløp, og i tillegg er han jo Årets Talent. Selvfølgelig er det skarp konkurranse om slik hjelp. Han har hørt litt av andre om problemer i nedgangstid, men har ennå ikke merket noe selv.

- En golfspiller er en idrettsmann!

Den beste banen han har spilt på? Svaret kommer kontant. TPC Sawgrass i USA.

Det er der de spiller Tour Championship, og han deltok i Junior Player Championship i fjor. Banen er ganske lang. Optimalt ble det ikke: han kom på mangeogtjuende plass. Men alt i klubben var topp: layout, sykt fine forhold, du blir behandlet som en konge, har caddy, skap, players' lounge, buffet hele dagen.

17. green på TCP Sawgrass. Minner kanskje litt om vår nye ombygde 17, bare med litt mer vann!

Vår egen bane blir nok bra etter ombyggingen. Litt mer undulering vil kreve mer trening. Og så er jo håpet at det ikke skal bli så vått lenger, sier Are.

Han har egentlig ingen modeller, ingen annen spiller han prøver å være lik. Men det finnes jo folk, golfmessig sett, som han gjerne vil bli like god som. – Jeg liker de som har en fin sving. Alle svinger på turen funker jo, men ikke alle er like fine. Det ligger nok litt i hva de er lært opp til, og hva de har konsentrert seg om.

- Golf er blitt helt annerledes. Før kunne spillerne sitte der og drikke øl. Nå går det på bra fysikk og ren teknikk. En golfspiller er en idrettsmann!

Må finne tonen i støtteapparatet

Europaturen er eliteserie. Da Eirik Tage spilte på Europaturen i 2007, måtte han gjøre det på et 2. divisjons-budsjett. Det ga ingen mulighet til å trekke på et støtteapparat. For Europaturen 2009 har han en støttegruppe på nærmere 50 mennesker. Og da er det avgjørende at alle trekker mot samme mål, at alle oppgaver er fordelt og tydelige, forteller Jan Egil Nærland og Stefan Ivansson. Begge er sentrale i Eirik Tages apparat.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Stefan Ivansson - sentral i støtteapparatet rundt Eirik Tage (Foto: Henning Lindanger)

- Roller kan skifte. Behovet til utøveren kan variere, og det er gjerne mest å gjøre for støtteapparatet når ting er røffe, sier Jan Egil. – Jo større muligheter Eirik Tage har til å trekke på et støtteapparat, desto mer kan han ha fokus på ballen, legger Stefan til.

- Det er et stort skritt å gå fra juniorlivet, hvor spillerne blir fortalt hva de skal gjøre, til selv å vite hva de trenger, og finne ut hvordan de best kan uttrykke egen vilje og behov. Kanskje er de sjenert, og må lære å være bevisste og tydelige. I stedet for å slenge med køller i frustrasjon og raseri, må spillerne vite at det er viktig å gå til en støtteperson som forstår, sier Stefan.

- I min verden er mental trening et altfor snevert begrep. Her er det snakk om en personlig utviklingsprosess. Unge mennesker er veldig tilpasningsdyktige. Heldigvis. En 15–16 åring kan ha en god sving, men når det finnes potensiale som ikke kommer ut, da er det ikke nok å

fortsette å terpe svingen. Når unge spiller dårlig og blir frustrert, kan de raskt føle at de ikke er noe verd. Foreldrene kan være fortvilt, fordi de ikke vet hvordan de skal håndtere det. Golfteknikk er en base. Når den sitter, trenger spilleren en annen form for støtte. Ofte kan denne støtten bli gitt av de nærmeste, men i denne perioden trenger de også nøytral støtte, fra utsiden. Forbilder er viktige – og Henning og Jan Egil er fantastiske forbilder.

La det sitte i kroppen

Målet er at utøveren skal ha det bra med seg selv, slik at hele det fysiske systemet er avslappet. Da kan fokus komme over der det skal være. Kanskje er noe så enkelt som et bra greptrykk selve nøkkelen: kroppen kjenner jo svingen, har gjort det hundre tusen ganger. Når spilleren gir seg selv støtte, lar det sitte i kroppen istedenfor oppe i hodet, og simpelthen lar kroppen gjøre det den kjenner så godt, ja da kan flyten komme. Da sitter slagene, og spilleren trenger ikke prøve å styre ballen.

De som tjener gode penger på golfbanen, er så nøye med å eie energien i seg selv at de synlig koser seg der de går. Det eneste som betyr noe for dem, er at det

Jan Egil Nærland - Eirik Tages trener gjennom alle år (Foto: Dag Svihus)

ligger en ny mulighet noen skritt lenger fram. Balanse må til, både i golfen og i privatlivet. Når alt stress og alle forventninger topper seg, både andres og egne, kan resultatet bli som en trykk-koker.

Et godt støtteapparat er helt nødvendig for en golfer Av Eirik Tages kaliber (Foto: Ellen Jepson)

Støtteapparat Rundt Eirik Tages har flere opplegg klare, avhengig av hvordan det går utover i sesongen og hvor mange turneringer han får spille (Foto. Ellen Jepsen)

Derfor gjelder det at utøveren får innsikt som gir modning og gjør det mulig å eie situasjonen. Stefan Ivansson har hjulpet mange spillere med å bearbeide egne frustrasjoner. Da lærer de å legge hvert slag bak seg, slik at de utelukkende kan konsentrere seg om ”hvor vil jeg lande” før hver eneste sving. En rookie kan tenke ”nå har jeg hatt en bogey, så nå må jeg blekke til”. Da er han eller hun ennå i bogeyen, og adrenalinen skummer ut av ørene.

Hente opp det ubevisste

- Det ubevisste gjør alltid noe med meg. Jeg er hjelpeløs fordi jeg ikke kan gjøre noe med det. Først når vi henter opp det ubevisste og gjør det bevisst, blir klar over hvilke krefter som ulmer der nede, kan vi virkelig komme videre. I vår kultur har vi det så travelt, sier Stefan. Når vi har en trang til å rase videre, gjelder det å rase på en intelligent måte!

Sist i november satt Eirik Tage, Stefan og Jan Egil sammen og la opp strategien for 2009. Nå når Eirik Tage ikke har tilgang til alle turneringene på Europaturen, må han begynne med å planlegge de turneringene han vet han har anledning til å spille, og – ikke minst – sette av hvileperioder. Hvis han så spiller seg inn

på turneer han fra først av ikke hadde adgang til, gjelder det å sikre nok hvile. Utøverne som jager ranking-poeng, risikerer å spille for mye og glemme å hvile, og det kan raskt slå negativt ut.

- Vi prøver å lage et topp opplegg. Tiden vil vise om vi har penger nok til å gjennomføre intensjonene, forteller Stefan. Derfor har vi både en A, en B og en C-løsning.

Profesjonalitet handler om en bevissthet om at utøveren trenger noe mer. Alle rundt må forstå konturene av neste skritt og se hvilket verktøy og hvilken kompetanse vi trenger i dag for å komme dit i morgen.

Støttefunksjonene spenner et bredt register, fra det rent økonomiske og organisasjonsmessige via funksjoner som medisin og fysioterapi til innstilling og veiledning i vekst. Alt skal ordnes, helt ned til det å vaske klær – og de små og enkle tingene kan tidvis bli de vanskeligste, forteller Jan Egil, som flere ganger har opplevd det hele fra innsiden.

Hjalp Robert Karlsson å finne seg selv

Stefan Ivansson driver utviklingsbedriften Concern DA sammen med nordmannen Hans E. Aanonsen. Selv spilte

han topp-håndball. Inngangen til golf kom med en lang lys fyr som hadde prøvd ulike sportsgrener og visste at han hadde noe i seg, men ikke hvordan han skulle få det ut. Oppgaven appellerte til Stefan, som da begynte å spille golf. Den lange lyse het Robert Karlsson. Han er nå en nær venn - og topper rankinglisten på Europaturen.

Gjennom Karlsson møtte Stefan Charlie Westrup, som da var norsk landslagssjef. Tutta var på vei opp og tok all oppmerksomhet fra de andre jentene. Kunne Stefan gjøre noe for de andre? spurte Charlie. Det kunne Stefan. I tillegg var han med i Tuttas støtteapparat de første årene hun satset, helt til hun tok av og fikk behov for et apparat der ute.

Da Stefan kom inn, var spillerne skikkelig frustrert fordi de fikk høre én ting av landslagstreneren og noe annet av en klubbtrener. Her var det mye å ta fatt i.

I slutten av 1990-årene møtte han Eirik Tage. – Det er utrolig spennende å følge hans utvikling, og derfor må vi også finne tonen i støtteapparatet. Vi må alle huske at golfen skal være lystbetonet, hele veien. Det er sunt, og gir næring til utviklingen!

Vil du bli bedre? PTU-skolen kan hjelpe

Henning Lindanger og Bengt Arne Lien, veilederne fra norsk PGA, står diskret i bakgrunnen – med alle følere ute mens hver pro arbeider med sin gruppe. En toppkvalifisert pro skal se hvordan svingen greiest kan forbedres, forklare spilleren hva og hvordan, og forvise seg om at budskapet virkelig er oppfattet, både med hode og kropp. De 12 instruktørene på PTU golfskole i Tyrkia 7.–14. mars skal vise at de mestrer dette. Og mye mer. Denne uken er avslutningen på tre års utdanning, som nå åpner viktige dører for alle som blir godkjent.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

PTU står for profesjonell trenerutdanning, og den er både omfattende og krevende.

- Vi må se at proen forstår hvorfor en sving ikke fungerer, og retter på de riktige tingene. Opplegget til PGA må ikke være for stivt. Hver pro må få ha sitt. Men uansett må de kunne gi informasjonen så enkel at spilleren kan forstå, sier Henning. - Folk oppfatter og lærer på så utrolig mange ulike vis: noen ser, noen hører, noen har kropp som forstår, noen må ha hjelp til å kjenne på hvilke muskler de skal bruke. Proen må vite hvilke signaler du oppfatter, slik at du kan få aha-opplevelsen når kroppen gjør det riktig. Og da er det opp til deg å øve for å hjelpe muskelhukommelsen.

- Det hender hukommelsen må stilles om. På tilsvarende kurs for tre år siden, i Vilamoura i Portugal, lærte vi å putte med bøyde albuer. Nå skal armene være strake?

- Ja, utviklingsteknisk er det skjedd endringer. Norske PGA har et tett forhold til utdanningskomiteen i europeisk PGA, og vi blir stadig beriket. Vi lager ikke noe nytt, men kjører videre med det beste. Til dette kurset har vi laget en brosjyre med abc for de forskjellige slagene og plass til egne notater. Hver pro skal sørge for at spilleren har et tydelig bilde av hva hun eller han skal gjøre i de ulike slagene. Fundamentene er like: det går en rød tråd gjennom putt, pitch, chip, sving.

Skriver hovedoppgave

Deltakerne i årets avslutningskull kom fra Bjaavann i sør til Karasjok i nord, med tilskudd av en tamilsk islender. Hele det siste året har de arbeidet med å organisere denne turen, med bortimot 60 deltakere, og de sto sammen om hele opplegget. I tillegg har de i snitt investert rundt 250 timer i en hovedoppgave pluss en skriftlig prøve.

Ikke slik - men slik! Frode W. Brun fra Sorknes instruerer.

Attpå til lever de ennå med illusjonen om at en pro kan spille mye golf selv, for en krevende spilletest inngår i kvalifiseringen.

Morgensamling. Tamil-islender Hlynur Haraldsson informerer.

12 hovedoppgaver – det er et stort materiale det. Kandidatene velger emne selv, og får det godkjent av Peter Söder, daglig leder i PGA. Arbeidet krever utredning og analyse, og mye av dette kommer både klubber og trenere og alle oss spillere til gode. For å ta ett eksempel: Paul Blaikie fra Tyrifjord golfklubb skrev om et prosjekt han har holdt på med i tre år.

- Typisk sett spiller bare rundt en tredjedel av klubbens medlemmer. Elite og juniorer blir fulgt opp, mens den store massen i midten vanligvis får lite tilbud. Vi må gjøre noe for å inspirere dem, få dem ut på banen, mener Paul. - I vår klubb har vi hatt gratis klinikker med instruksjon i grupper slik vi gjør det her. Resultatet er 100 flere aktive spillere, bare hos oss!

Bunkerstrening med Hlynur Haraldsson.

Tyrkia: beste reisemål for golfere

Når det er nok kandidater – det vil si minst 10 - arrangerer norske PGA golf-skole hvert år. De siste gangene var den lagt til Portugal, men nå falt altså valget på Tyrkia. Både fordi landet nylig ble premiært som beste europeiske reisemål for golf, og på grunn av prisen. Vilamoura har satt opp prisene, og selv om en slik uke gir utrolig mye for pengene, går det en magisk grense for hva folk vil betale, ifølge Henning. (Det skader jo heller ikke at tyrkisk mat og tyrkisk bad – hamam – er gaver til menneskeheten.)

Faktisk ligger 18 baner på rekke og rad mellom byene Belek og Kariye, rett nord for Antalya. Sueno Golf Resort er bare 18 måneder gammel, men klubbens to baner er fullverdige – og mer enn det for en koffertspiller. Forståelig nok har flere medlemmer i vår klubb skaffet seg bolig rett i nærheten. Dunes-banen har mest vann, mens Pines er lengre og har mer bulkete fairwayer. Fra vannhindrene steg froskenes kjærlighetslyder så heftig at dammene raskt vil bli like fulle av rumpetroll

Gruppeinstruksjon med de nyutdannede proene.

som av golfballer. Trøsten for et uprogrammert slag kunne ellers være å møte en skilpadde under trærne, eller å motta et vårsmil fra ville anemoner. Alt er kresent laget og godt stelt. Og siden vi er ved havet og grunnen er full av sand, renner selv regn av typen ikke-dråpermen-tette-striper vekk nesten som ved trylleslag.

Tett program

Deltakerne var delt inn i grupper, hver med en fast pro som både veiledet på rangen og ga gode råd ute på banen. Med unntak av én fridag var programmet tett, og omfattet treningsøkter, demonstrasjoner og banespill, puttekonkurranser og scramble. To proer samarbeidet om hver demonstrasjon: én forklarte mens den andre viste. Til avslutning slapp det lekne fri. Og det var både moro og imponerende å se hvordan to mann kan slå en rekke baller med køllene i kryss, i vilt tempo; at 12 mann kan drive ut rytmen i en låt, eller at en kortvokst kar kan stå på kne og drive ballen dobbelt så langt som de fleste av oss gjør på vanlig vis.

Veileder Henning har ytt sitt gjennom en årrekke. Han ble spurt ganske tidlig, sikkert på grunn av sin ro og sine diplomatiske evner på toppen av velprøvde kvalifikasjoner; han var én av de første nordmenn til å ta full pro-utdanning, og har nå over 20 års erfaring. – For oss er det stort å være med. Utrolig lærerikt; ingen andre kurs gir noe tilsvarende, sier han.

Før Røffen går i trykken er arbeidet i gang med neste års PTU-skole. Da vil kandidatene i år to av utdanningen ha dette som praksis. Men siden kullet er begrenset til ni, og opplegget setter et tak på seks elever for hver trener, blir kapasiteten litt mindre enn i år.

Altså: hvis du vil prøve dette, er det lurt å sette av tilsvarende marsuke i 2010, og følge godt med når turen blir annonsert.

Avslutning og oppsummering. SGKs Henning Lindanger (t.v) har over 20 års erfaring som golf-pro og har vært veileder i flere år
(Foto: (Foto: Arve Johannessen, SGK)

Talenter og trener klare for TTU 2009

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Norges Golf forbund (NGF) har tatt ut Katerina Jæger, Petter Mikalsen, Fredrik Helliesen og Kristian Leik Woie i årets **Garmin TTU-gruppe**. Totalt er 53 unge talenter fra hele landet med i satsingen. Trener for våre spillere er Henning Lindanger.

-Vi gleder oss. Dette blir inspirerende og spennende både for spillerne og for oss som trenere, sier Henning Lindanger om de fire samlingene som ligger foran gruppen.

TTU står for Trener- og Talentutvikling. Målet med samlingene er å bidra til at Norge blir en framgangsrik nasjon innen internasjonal toppgolf. Skal det skje, er vi avhengige av at tilgangen av talenter er god, og at man tar godt vare på dem man har.

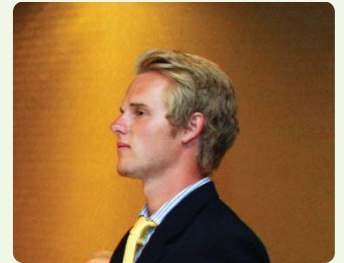
Forbundets mål er at framtidens spillere først og fremst skal vokse og utvikles i hjemmeklubben, som i sin tur utvikles med støtte av NGF.

Forbundet har sterkt fokus på talentenes utvikling. Like viktig er imidlertid de som legger tilrette for talentenes vekstvilkår i hverdagen, nemlig trenere og klubber.

Årets TTU omfatter til sammen 30 klubber, minimum 40 trenere og 53 spillere. Garmin TTU vil ha fire samlinger i hvert av de fem turneringsområdene her i landet. Anders Thelberg, som er forbundets ansvarlige for opplegget, forteller at det blir fire inspirerende dager. Målet er at samlingene skal lede til enda større glød og kvalitet i golfen.

-Vi skal skape forutsetninger for at dagens talenter kan bli fremtidens stjerner gjennom å utvikle mennesket, golfferdighetene og måten de trener på. Får vi enda større kvalitet på dette, vil Norge ha stor fremgang innen internasjonal toppgolf, forteller Thelberg.

Head pro – 20 år gammel

Nå er han toppkvalifisert pro – i en alder av 20 år. Nicolai Lange-land fra Bjaavann golfklubb var én av de tolv kandidatene som skulle demonstrere sine evner og ferdigheter på PTU golfskole 2009, i Tyrkia. Gjennom denne mars-uken i Sueno Golf Resort hadde han ansvaret for de fem deltakerne fra vår klubb, og veiledet og oppmuntret oss både på rangen og ute på banen.

Norge er i ferd med å få nye lag av unge velutdannede proer. I år kom to 23-åring, en 25-åring og en 26-åring til nåleøyet. Og miljøet har så opplagt bruk for dem, sier skolens veileder Henning Lindanger: hittil har vi hentet inn mange trenere fra utlandet, og særlig da Sverige.

Men Nicolai er enestående. Når vi vet at utdannelsen tar tre år, minst, forstår vi hvor målrettet og iherdig han har satset. Midt i det hele har han fullført videregående ved å gå opp som privatist. I tillegg har han blant annet skrevet hovedoppgave for PGA – om ulike typer slag – og bestått en spilleprøve som kan være ille nok for aktive trenere med svært begrenset tid til egen trening.

For øvrig var ganske kortvokste Nicolai mannen som under treneres lekne demonstrasjon sto på kne – og drivet ballen minst dobbelt så langt som de fleste elevene kunne klare i sine beste stunder.

NINA TJOMSLAND (TEKST)

Klar for årets TTU: Fra venstre Kristian Leik Woie, Katerina Jæger, Fredrik Helliesen og Petter Mikalsen. Bakerst ser vi trener Henning Lindanger.

Vi hopper inn i dataalderen

Dette nummeret av Røffen blir altså ikke trykt og sendt til alle medlemmer, men lagt ut på klubbens nettsider. Av hensyn til brukere som ikke er på nettet, lager vi imidlertid også en bunke papiravtrykk som vil bli lagt i klubbhuset.

Alt er jo en overgang, ifølge Asbjørnsen og Moe – og overgangene kommer stadig raskere. Vi setter vel alle pris på at styre og administrasjon snur på kronene og får dem til å rekke lengst mulig, i en tid da mange samarbeidspartnere er nødt til å kutte ned. Og selv om trykking og porto har vært en beskjeden post sammenlignet med investeringene klubben nå foretar, vil disse pengene utvilsomt komme godt med på andre felt.

For oss fire i redaksjonen – Ellen Jepson, Morten Helliesen, Dag Svihus og Nina Tjomsland – skaper den nye formen selvfølgelig også nye muligheter. Vi skal se på både stoff-form og lay-out, for å gjøre sidene så tiltalende og lesbare som mulig. I tillegg kan vi da også legge ut aktuelt stoff så snart det foreligger, istedenfor å vente kanskje fire–fem måneder. Siden vi laget noen av sakene til vår utgaven i vinter, før vi hadde fått beskjed om styrevedtaket, bærer denne utgaven preg av akkurat det den er: en planlagt trykksak overført til nett. Men det skal vi altså gjøre noe med.

Og så er da tiden inne til å ønske oss alle en riktig kjekk sesong, toppet når banen får fremstå i sin nye, fulle prakt midt i august.

Nina Tjomsland
redaktør

Ny bane – ny slope

Greenene er nye, hull er forlenget og nye bunkere har kommet til. Når SGKs bane nå er bygget om, må den også slopes på ny. Rett før påske var Einar Faugli og Hans Åge Kihle fra Nøtterøy på besøk i Stavanger for å ta seg av den jobben på vegne av Norges Golf forbund. De to utgjør et av de sloping-teamene som forbundet benytter.

AV DAG SVIHUS (TEKST)

- Arbeidet med sloping går ut på å foreta en grundig analyse av alle de 18 hullene, sier Faugli som i løpet av de siste 10 årene har slopet en rekke norske baner. Enkelt sagt handler det om å finne banens vanskelighetsgrad, fortsetter han.

Hullenes lengde er bare ett av mange kriterier forbundet ser på. På noen hull kan man komme opp i 70–80 forskjellige momenter som spiller inn. Alt legges inn et eget dataprogram som regner ut banens slope og hullenes indeks.

- Kan du si noe om hvor vår bane havner etter slopingen? Opp eller ned?

- Det kan vi ikke si noe om, og det er vanlig policy, forklarer Faugli. - Sier vi noe, blir det kanskje skuffelser og ugreie når det endelige resultatet foreligger. Dere får vente til juni, da er vi ferdige. Men det er ganske åpenbart at noen hull, som for eksempel hull 3, er blitt mer krevende.

Noe kan han likevel røpe: - Jeg kan si såpass at jeg personlig tror banen i Stavanger kommer til å bli et praktfullt golfanlegg.

Hull 3 kommer mest sannsynlig til å få endret indeks når banen er ferdig slopet (har hatt indeks 7). Det er blitt et utfordrende hull, spesielt for spillere som ikke slår så langt. Og Stokkavatnet mellom teested og green har en umettelig appetitt på golfballer (Foto: Ellen)

Jeg er imponert over arbeidet som er gjort, ikke minst innsatsen til Inge Ullestad og Steinar Fløysvik som har gjort en veldig god og grundig jobb.

Faugli og hans kollega kommer tilbake til Stavanger i mai for å foreta en siste kvalitetssikring av arbeidet, og resultatet har vi altså i juni, når vårt nye anlegg mest sannsynlig åpner for fullt.

Hull 17 har hatt indeks 8, men etter ombyggingen er nok hullet blitt noe vanskeligere og konsekvensene av et uheldig slag enda større. Om det kommer til å gi utslag på indeks blir spennende å se. (Foto: Dag Svihus)

Hvorfor har banen slope? - Og hvordan finnes den?

Tenk deg at du skal spille mach. Du kan velge mellom å møte en spiller som har fått sitt handicap fra backtee på Pebble Beach eller en som har fått det fra dametee på Easy Peasy Golfklubb. Uten slopingsystemet ville det nok være lurest å velge den siste.

AV DAG SVIHUS, TEKST

Slopingsystemet er på sett og vis golfbanenes svar på spillernes handicap. Når alle baner er slopet etter samme system, kan vi lett sammenligne banenes vanskelighetsgrad. På krevende baner mottar vi flere slag, på de lette får vi færre å rutte med.

Det var United States Golf Association (USGA) som skapte slopesystemet. Bakgrunnen var at spillere som hadde fått sitt handicap fra lette baner fant det vrient å spille mot dem som hadde fått det på vanskelige baner. Med slope kan to spillere som begge har 18 i handicap fra ulike baner spille mot hverandre, uansett hvor de opprinnelig fikk sitt handicap. Norges Golfforbund betaler avgift til USGA for å kunne benytte "USGA Course Rating System", som vi i dagligtale kaller "Slopesystemet".

NGF er forpliktet til å følge alle bestemmelser for hvordan systemet skal brukes. Personer som deltar i arbeidet med slope for NGF må jevnlig møte på internasjonale seminarer for kalibrering og evaluering. I 2006 var det, i tillegg til USA, 54 golfforbund verden over som hadde innført systemet.

Historie

Ladies Golf Union (LGU) utviklet fra 1893 til 1900 et system for beregning av baners vanskelighetsgrad. Herrene var senere ute. Det første USGA Course Rating System ble tatt i bruk i 1911. I USA gikk utviklingen videre og i 1971 ble det utviklet et system for å ta hensyn til 10 vanskelighetsfaktorer av hvert hull, men fortsatt bare sett fra scratchspillerens synspunkt. I 1978 kom ideen om også å se på vanskelighetene for en bogeyspiller. Dette førte til at det i 1981 ble et system hvor både Course rating og Slope rating kom inn i bildet.

Baneverdi og **Slopeverdi** kaller vi disse to tallene i Norge. Ved hjelp av disse to tallene kan vi beregne spillehandicap ut i fra desimalhandicap.

Baneverdi er en raffinert form for "SSS" uttrykt som et desimaltall med én desimal. Tallet sier hvor mange slag det er forventet at en scratchspiller skal bruke på en 18 hulls runde, og tallet er derfor noe i nærheten av banens par.

Slopeverdi er et tall i nærheten av 113. Er tallet større enn 113, får du et spillehandicap som er høyere enn handicapet. Er tallet mindre enn 113 får du et spillehandicap som er lavere enn handicapet.

Spillehandicap som fremkommer av Slopetabellen, kan også beregnes med formelen: **Spillehandicap = (Slopeverdi/113) x Handicap + Baneverdi – Par**

De 3 hovedfaktorene som det tas hensyn til ved rating av en bane

1. **Fire spillere: Scratch herre og scratch dame. Bogey herre og bogey dame**
2. **Hullenes lengde**
3. **10 vanskelighets faktorer**

Lengden

For hvert hull vurderes fem forhold som påvirker effektive spillelengde:

Rull: Hvor hardt det er i nedslagsområdet? Heller terrenget i dette området med eller mot spilleretningen?

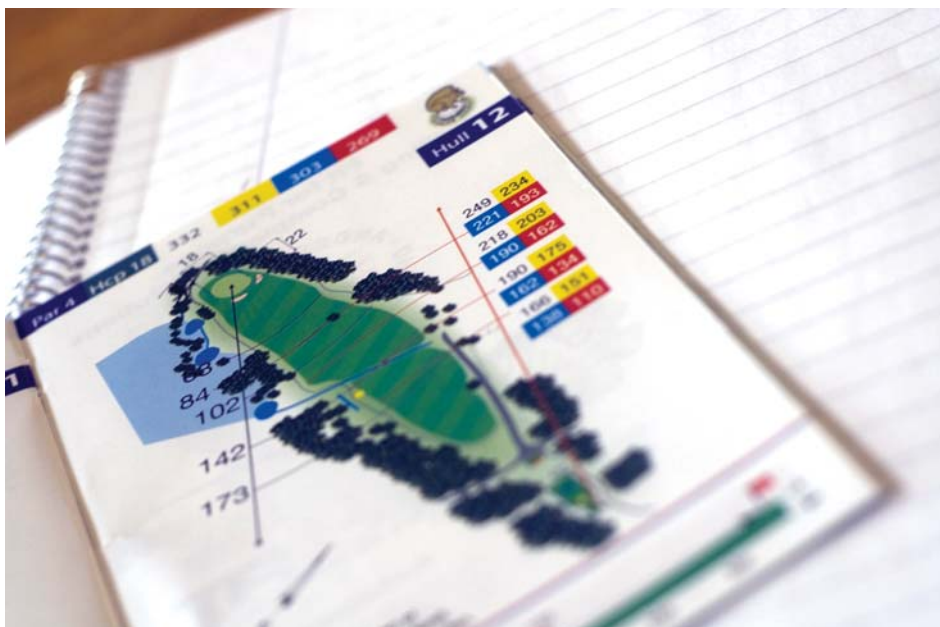
Høydeforskjell: Høydeforskjell fra tee til green påvirker effektiv spillelengde.

Dogleg/tvungen lay-up: Hvor mye lengre eller kortere blir hullets effektiv spillelengde?

Fremherskende vind: Er fremherskende vind til stede, vil vind på ca. 2 m/s eller mer kunne påvirke effektiv spillelengde.

Høyden over havet: Lufttrykket påvirker slaglengden, og på baner som ligger mer enn 2000 feet (610 m) over havet, blir slagene merkbart lengre. Dette fører til at effektiv lengde reduseres. (ca. 1 m pr. 80 moh)

Slopesystemet gir et mer rettferdig konkurranse selv om spillerene har etablert sitt handicap på forskjellige baner med ulik vanskelighetsgrad. (Foto: Dag Svihus)

De 10 vanskelighetsfaktorene som har betydning for slopen

1. Topografi

Vanskeligheter med slagstillingen for innspill vurderes på en fem graders skala. Høydeforskjell tas også med. På par 5 hull eller par 4 hull der en spiller ikke når på greenen på to slag, kan vanskelighetsgraden økes.

2. Fairway

En smal fairway i nedslagsområdet vil øke vanskelighetsgraden. I tillegg tas det hensyn til om fairwayen er synlig fra der slaget slås, hvordan roughen er dersom man ikke treffer fairwayen, om fairwayens gress er dårlig, om fairwayens bredde blir redusert av trær, dogleg e.l.

Det er ikke bare fairwayens lengde som har betydning for slopen, trær langs banen og roughens beskaffenhet og vanskelighetsgrad spiller også med i totalbildet. (Foto: Ellen Jepson)

Greenhastighet, onduleringer, synlighet fra teested, kvalitet på overflaten og grad av leselighet av puttelinjen er noen av de green-egenskapene som er avgjørende for den endelige slopeverdien på et hull.

(Foto: Ellen Jepson)

3. Greenen som målområde

Hvor stor er greenen, og hva er innspillslengden? Er greenen godt synlig fra innspillstedet? Er det hindringer i linjen for innspill? Kan ballen rulle inn, eller kreves carry over hindringer? Hvordan påvirkes innspillet av greenens onduleringer? Hvordan er greenhastighet og overflatens hardhet?

4. Problematisk leie og rough

Hvordan er området rundt målområdet? Hva høye er roughen?

5. Bunkere

Hvor stor del av målområdet er omkranset av bunkere? Hva er bunkerdybden? Må det være carry over bunker? Er bunkere i spill på flere slag?

6. Out of bounds/ekstrem rough

Er det out of bounds eller ekstrem rough nær målområdet, eller må det slås en carry over slikt område? Avstanden til vanskeligheten fra målområdet? Hva er nødvendig slaglengde for å få carry over et slikt område? Er et slikt område godt synlig fra slagstedet?

7. Vannhinder

Hva er slaglengden, og hva er avstanden fra målområdet til vannhinderet? Hva er nødvendig slaglengde for å få carry over vannhinderet? Hvor stor del av målområdet er omkranset av vannhinder? Kommer vannhinder i spill ved flere enn et slag?

8. Trær

Hva er slaglengden til målområdet, og hva er avstanden til de nærmeste greinene på trærne? Reduserer trær bredden av området for spillelinjen? Er trær i spill for mer enn ett slag på hullet? Hvor stort er problemet for neste slag dersom ballen havner mellom trærne?

9. Green overflate

Hva er greenhastigheten i forhold til ondulering? Er det flere nivåer på greenen? Ligger gresset slik at det er vanskelig å lese puttelinjen? Er overflaten dårlig slik at også en god putt risikerer å gå utenom målet?

10. Psykologi

Er vanskelighetene på hullet slik at det virker skremmende og derfor påvirker spillet? Gi tillegg i vanskelighetsgraden for første og siste hull på runden.

Et liv på hull 6

Om noen skal tituleres Grand Old Lady i golfmiljøet i Stavanger, vil Sigrun Øverland rangeres høyt. Skjønt, "old" kan være å ta hardt i, for det er en ytterst vital 77-åring som tar imot og som lar oss bli med på en reise gjennom Stavanger Golfklubbs historie. Med medlemskap helt tilbake til klubbens første år, har hun fulgt Stavangergolfen på nært hold gjennom mer enn 50 år.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST)

Et liv i golfen: Hun ville aldri vært golfen foruten. For Sigrun Øverland og hennes familie ble det en livsstil.

Det var Sigruns mann, Kjell Øverland, som trakk henne med i golfen. Kjell, som døde for 20 år siden, var en nestor i Stavangergolfen. Sammen med Alf Thorkildsen var han ildsjel i bladet Golfentusiastene som etter hvert ble overtatt av NGF hvor det i ny form ble et magasin

Sigrun sammen med mannen, Kjell Øverland (Arkivfoto)

for hele Golfnorge. Kjell, som fikk NGFs hederstegn i gull for sin store innsats, var eksportsjef hos Bjelland og en initiativtaker til Canners Cup, hvor nettopp Bjelland ble sponsor. Som de fleste vil vite var Canners gjennom mange år en institusjon innen golfen. Det Sigrun ikke minst husker, er de stilige festene i Klubbens lokaler i Kleivå. Ja, Cannersfesten var uten tvil de lange kjolers aften.

Trebarnsmoren hadde alltid vært glad i ballspill. Hun hadde blant annet spilt håndball. Dessuten hadde hun bakgrunn fra turn der hun blant annet var kretsleder. Som om ikke alt dette var nok, var familien i praksis nærmeste nabo til hull 6. Her gav allerede klubbens første pro, John Richardson, timer. Hvem kunne vel si nei til en slik mulighet?

Stavanger Golfklubb var en ung organisasjon i 1960. Den vel fire år gamle klubben var i stor grad basert på medlemmenes dugnadsinnsats. Ja, her var noe å gjøre nærmest hver helg. Alle ledige hender måtte bidra – enten formålet var

vedlikehold av bunkere eller bakverk og annet godt som skulle til for å skape trivsel blant medlemmene. Med ildsjelen Torolf Smedvig i spissen ble det lagt ned tusenvis av timer på banen disse årene.

Samlingspunkt

Dermed ble også golfklubben det naturlige samlingspunkt for de etter dagens forhold forholdsvist få i distriktet som spilte. Her var små og store i en klubb som hadde store ambisjoner og som etter hvert skulle vokse seg til å bli en av landets ledende. Derfor var det også behov for dyktige personer til å organisere det omfattende arbeidet. Sigrun Øverland var etter hvert selvskreven i ulike tillitsverv i klubben. Huskomiteen, turneringskomiteen, grønt kortkomiteen, styret – hun har gjennom årene deltatt i arbeidet i dem alle. Også Norges Golfforbund fikk dra nytte av Sigruns egenskaper, og hun var blant de første kvinnene i forbundsstyret.

Sport og organisasjon

Men det var ikke bare i organisasjonsarbeidet hun utmerket seg. Også sportslig la folk etter hvert merke til henne. Med hcp 9 var hun en av byens dyktige golfspillere på kvinnesiden. Og resultatene uteble ikke. Klubbmester og to ganger med på laget som vant NM, er noen av utmerkelsene som henger høyest.

Sigrun Øverland er definitivt ikke den som skryter av egne bragder verken i organisasjonslivet eller på golfbanen. Tvert imot. Hun er slett ikke sikker på at hun liker å bli trukket fram slik. Men samboer Per Våland trør til.

-Hun har alltid vært den som har vært spurt når noe skulle gjøres. Hun er ryddig og får ting gjort, forteller han.

Sigrun bekrefter at hun liker å engasjere seg.

- Som ung var jeg nok både sjenert og reservert. Men jeg fant fort ut at det å engasjere seg også gir en selv mye igjen.

Golfpar: Både Sigrun og samboer Per er ivrige golfere og har en mannsalder bak seg på banen. For kort tid siden flyttet de inn i ny leilighet i Ytre Eiganesvei. Herfra har de en utmerket utsikt – nesten helt til golfklubben. (Foto: Morten Helliessen)

Jeg har hatt utrolig mange flotte opplevelser i golfmiljøet hvor jeg har møtt mange fantastiske mennesker både her hjemme i Norge og utenlands.

Golffamilien i byen holdt sammen, og familien Øverlands hjem var et naturlig samlingssted. Å bo like ved hull 6 gjorde det mulig å trene mye nærspill. Den aktiviteten kunne utøves nær sagt når som helst på døgnet, erindrer Sigrun litt spøkefullt. I tillegg til vanlig trening var det nemlig slik at hadde man golfvenner på besøk, hendte det både titt og ofte at bilene ved huset ble parkert med lysene mot greenen. Dermed var det duket for kvelds-, ja noen ganger også nattgolf. Kanskje ikke helt etter boken i forhold til dagens regler. Men golfspillet, og da spesielt nærspillet, nøt godt av det. Og resultatene lot ikke vente på seg. Den største seieren? Selv om to NM-titler for lag selvsagt henger høyt, tror hun nok likevel at toppen av karrieren ble nådd da hun i 1968 ble klubbmester.

Klubbens Reidun Stensland var nærmest grossist i titler, og slaget stod mellom Sigrun og henne. Sigrun hadde med den mellomste gutten, Terje, som caddy. Hans lave alder til tross, klarte han å gi Sigrun den roen og kontrollen hun hadde behov for nettopp der. Og seieren var hennes.

Klar for en ny sesong

Mye har selvsagt forandret seg på nær 50 år. Sigrun, Per og vennene deres spiller fortsatt golf. Men det er ikke så mange kjente fjes på banen og i klubbhuset i dag som den gang. Selvsagt er det ikke det. Som pensjonister spiller de ofte sine egne turneringer, og rundene går gjerne på formiddagstid. Sigrun kaller det hyggegolf.

Men ambisjoner, det har hun også i år, selv om hcp har passert 20. Et ødelagt kne tidlig i fjor sommer har skapt litt problemer det siste året. Men nå skal det meste være ok, og en travel ny sesong kan begynne. Skjønt sesong har Sigrun

og Per hele året. De to har mange gode reiseminner sammen. Thailand, Karibien, Portugal. Før det reiste gjerne Sigrun og mannen til Skottland, der de besøkte mange av landets beste baner.

- Golfen har gitt meg utrolig mye. Like viktig som det sportslige, har møtet med mange fantastiske mennesker vært. Såfremt helsen holder, vil den for alltid være en viktig del av livet, sier Sigrun Øverland.

Sigrun har bodd like ved hull 6 helt fram til i dag. For ikke lenge siden overtok den ene sønnen huset, og sammen med samboer Per Våland flyttet hun inn i ny leilighet i blokkene i Ytre Eiganesvei.

Nå kommer peggspann

Millioner kroner blir for tiden drenert, gravd ut og rullet over og humplet til, torvet, sådd, sandet. Samtidig har banen fått en ansiktsløfting for den nette lille sum av rundt 5400 kroner.

Det gjelder brukne pegger. Vi følger utslaget med øynene, ser ned og oppdager at peggen brakk, plukker kanskje opp bitene – men hvor mange har lagt dem i søppelspannene? Iherdige entusiaster har prøvd å inspirere oss til i det minste å legge bitene ved merkekulene. Men stygt har det sett ut, og særlig kjekt var det kanskje heller ikke for gressklipperne.

Nå er én rød kule og én gul kule på hvert teested erstattet av et peggspann, det vil si en omvendt kjegle av metall. Slik slipper bane-mannskapene å få enda en greie å flytte på, sier Inge Ullestad.

Altså: nå er disse spannene på plass, og ingen knekte pegger skal lenger ligge strødd rundt i landskapet. Opplagt – ikke sant?

NINA TJOMSLAND (TEKST)

I 1983 vant Stavanger trekløveret Reidun Stensland (fra v.), Elin Malde og Sigrun Øverland NM for lag for 2. gang (1. gang var i 1981) (Foto: Egil Eriksson)

Nye sponsortavler - bedre profilering

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG BILDER)

Vi er vel alle enige om at sponsorkiltene ved innkjøringen til parkeringsplassen ikke har vært et spesielt vakkert syn. At det er denne måten klubben ønsker gjester og medlemmer velkommen på, har vært et tilbakevendende tema i klubbens styre og stell.

Nå er skiltene endelig tatt ned og flyttet opp til trallehuset. På plassen de før hang, vil det nå bli bygget et fint steingjerde i klassisk Inge-design. Det vil virke mye mer innbydende og være mer i stil med banen forøvrig.

Hull-sponsorene har fått et enkelt og estetisk innbydende skilt i frosted plastglass som henger på veggen til klubbhuset. I tillegg vil det bli satt opp et trekantet sponsor "tårn" i frosted plastglass i rundkjøringen på gårds-plassen. Det vil være synlig fra alle kanter, både ved ankomst, fra driving-rangen og fra uteterrassen. Dette vil samlet presentere våre samarbeidspartnere på en bedre, men også mer stilfull måte.

Nye sponsorkilt er kommet opp på veggen til det gamle klubbhuset.

Sponsorkiltene (som tidligere hang på parkeringsplassen) er nå hengt opp på veggen til trallehuset.

LOKALE REGLER
Norges Golfbunds (NGF) generelle regler gjelder.
Følgende er definert som utfyllbar handling og gir 60 droppe til regel 24 - 2.
● Markertakter med grønne farger = ventetidsplassen ved banen, 250/100 m fra sentrum av green.
● Nyttåstende mark med ringeledning.
● Røde, gule og blå markertakter (gjelder ikke under NGF-arrangementer)
● Gammel "utslagsrampe" på hull 9 v/Juniorhuset
● Nei Gamle "båvbrunn" på hull 7 (B) er en del av banen og gir ROSE til droppe
Out of bounds:
● Væren 50 høyere for hull 1 (parkeringsplass)
● Stone Stackkanten
● Samtlige støttestenger, utenom gjerdet som bryter hull nr. 8
● Hulle markertakter på hull nr. 8
● PG hull 9 - hvite markertakter ved drivingrange, mot parkeringsplass og opp mot trallehuset/parkeringen = gjerdet på høyre side
● PG hull 18 - hvite marker bak green

Utstyr for avstandsmåling
For all spill på denne banen kan en spiller skulle seg informasjon om avstander ved å bruke utstyr som bare måler avstander. Hvis en spiller under en fastsettende bruker utstyr for måling av avstander som er laget for å måle eller måle andre forhold som kan påvirke (for eksempel helling, vindstyrke, temperatur etc.) for å gi spilleren regel 14.3, utstyr som er konstruert for å måle avstander, må ikke brukes. STØRRE FOR 18/2022 14-3. Målestøtt - ikkebruker / tilgjengelig - ikkebruker.

Stavanger Golfklubb
Lungeløkka 40, 4002 Hordaland
Daglig leder 51 93 91 01
Adm. & Marked 51 93 91 00
Faks 51 93 91 10
Postboks 51 93 91 14
Starter 51 93 91 05

www.sgk.no

Bedre bane - nytt scorekort

AV ELLEN JEPSON

Med nyombygget golfbane følger nytt scorekort. Den nye hullrekkefølgen ville uansett krevd at de gamle måtte endres, og nå var det på tide med en ansiktløfting.

Turneringskomiteen ønsket bl.a. plass til fire rubrikker (mot tre på det gamle kortet) slik at det om ønskelig kan føres score for en en hel firball på samme kort.

Samarbeidspartnere får på de nye kortene en bedre profilering (ved siden av baneoversikten til det hullet de er sponsor for) og slipper å bli "revet" vekk fra hoveddelen slik som med de gamle kortene.

Kortene blir trykket i to omganger – først et mindre antall som skal vare til banen er ferdig og hull 1 og 2 er åpnet. Da vil det bli trykket et nytt opplag - med par 4 på hull 1 og 2 samt bane- og slopeverdi.

SPILLER(A)		MÅNED (B)		Sesong		
Middlemann	HCP	Spiller-HCP	Spiller signatur	Spiller-HCP	Netto	
Turnering	Date	Starttid	Markers signatur	Resultat		
HULL NR.	PAR	INDEX	A	B	C	D
1	3	9	SCORE	SCORE	SCORE	SCORE
2	3	15				
3	3	7				
4	4	3				
5	3	17				
6	5	11				
7	4	1				
8	4	5				
9	5	13				
UT	34					

HULL NR.		PAR		INDEX		A		B		C		D	
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
10	3	16											
11	4	4											
12	4	14											
13	4	10											
14	4	2											
15	4	12											
16	4	18											
17	3	8											
18	5	6											
INN	35												
UT	34												
PAR	69												

NB! Vis hensyn når banemannskapet jobber på banen. Bunkerzakken skal ligge i bunkerken. Alle mål på banen er målt til midten av green.

Møt vår nye greenkeeper

Stavanger Golfklubb har fått ny greenkeeper. Navnet er Sverre Ivar Martinsen, en trivelig kar opprinnelig fra Jevnaker. Første januar i år kom han inn som en betydelig forsterkning av det gode banelaget vi har bygget opp i klubben.

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

- Jeg er avhengig av å ha vann rundt meg, innrømmer Sverre. Han sier det skyldes at han begynte å spille golf ved Tyrifjorden GK. Han spør meg hvor langt det er rundt Stokkavannet. - Omlag en mil? Ja, da må jeg ta en tur rundt, sier han med et smil.

Men det er sin banekompetanse han først og fremst har kommet hit for å bidra med. Med seg i bagasjen har han en imponerende CV; greenkeeper på Bogstad, Miklagard og Tyrifjorden, ingen av klubbene direkte kjent for dårlig finish på bane og anlegg.

Tilfeldig

- Dette med meg og golf begynte egentlig helt tilfeldig for 13 år siden, forteller Sverre. Jeg skulle ta dykkersertifikat og gikk på kurs sammen med en golfspiller. Han dro meg med til drivingrangen ved Tyrifjorden. Vips, en bøtte baller og jeg var hekta.

På kort tid kom Sverre seg ned i respektable 8 i handicap, men lite spill i det siste har fått ham opp i 12,9.

Tidlig begynte han å fatte interesse for arbeidet med golfbanen. Det førte ham til Hvam og greenkeeper-injen, hvor han fikk den faglige ballasten for å bli en god greenkeeper.

Håndklippe greenene

Sverre har selv spilt banen vår en rekke ganger og liker den godt. – Den ligger jo så flott til, og med ombyggingen som nå er gjort, har den et stort potensial, sier han.

- Nytt i år er at vi kommer til å klippe greenene med motoriserte håndklippere. Det betyr for det første at vi slipper å bruke tunge kjøretøy. På de små greenene våre må de store klipperne snu en rekke ganger og kjøre over det samme stedet om igjen og om igjen. Det er ikke ideelt, ikke minst i vått vær. For det andre klipper de små håndklipperne mye bedre.

Det er noe ved det lune smilet som gir inntrykk av at han vet hva han snakker om. Denne karen blir bra for klubben.

Sverre Ivar Martinsen, den nye greenkeeperen vår, har mye godt å si om banen

En liten ting til slutt: Sverre og samboeren leter etter en leilighet i nærheten av golfbanen. Er det noe som vet om noe, er det bare å kontakte klubben.

Vi ønsker Sverre velkommen til klubben vår, og håper han vil trives med oss og med banen!

Juniorsatsing med fokus både på bredde og topp

Juniorarbeidet i Stavanger Golfklubb har alltid stått meget sterkt. Langsiktig gjøres det nå enda mer for å sikre klubbens ledende posisjon. Rammen for arbeidet er en fornyet visjon og strategi.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

- Å satse på dette området er viktig av flere grunner. Ved siden av at det sikrer rekruttering av medlemmer, bidrar det til at Stavanger fortsatt kan legge et grunnlag for å hevde seg innen golf, både nasjonalt og internasjonalt. Så dette initiativet handler både om bredde og topp, sier Ronny Knag, leder av Junior- og elitekomiteen i Stavanger Golfklubb. Knag legger til at så vel visjon som strategi for arbeidet selvsagt også er i pakt med klubbens målsettinger. Selv om utarbeidelsen ikke er fullført, er dette hovedlinjene i satsingen.

Visjon: Vi er landets ledende klubb i utvikling av golfspillere

Klubben skal rekruttere og ha et godt tilbud til juniorspillere på alle nivå. Bredde gir grunnlag for å være en klubb for alle, samtidig som det er en forutsetning for å kunne rekruttere og utvikle spillere på elitenivå. Miljøet skal fremme vennskap, glød og spillerutvikling.

Et positivt og inkluderende miljø med fokus på både bredde og topp

Vi skal rekruttere bredt og beholde spillerne over lang tid. Skal vi klare det, må vi være tidlig ute med et tilbud som fanger opp og gir et tilbud til de yngste. Videre vil vi arbeide bevisst med rekruttering inn i våre satsingsgrupper fra Yngre runner up og opp. Sist, men ikke minst, vil vi gjennomføre regelmessige interne turneringer for denne målgruppen.

Gode sportslige resultater

Vi skal være representert på landslaget og ta medaljer i NM.

Gode treningsfasiliteter, treningsopplegg og trenere i utvikling

Vi skal motivere til bruk av NGFs Coaching-system i alle satsingsgruppene, og arbeide for at flest mulig spillere i disse gruppene skal ha egne mål- og handlingsplaner.

God organisering av juniorarbeidet

Et godt arbeid er en nøkkel til suksess.

Derfor er juniorarbeidet i klubben organisert ved at de ulike gruppene er delt inn i rekruttering, yngre runner up, runner up og elite. Ved siden av dette er vi aktiv i arbeidet i Sportslig utvalg.

God økonomi

Økonomiske rammebetingelser og betingelser for øvrig som muliggjør visjonen.

God kommunikasjon, internt og eksternt

Identitet og samhold er avgjørende for å nå målene våre. Vi skal markedsføre klubbens juniorarbeid internt og eksternt, og sørge for god informasjon om vårt arbeid.

Junior- og elitekomiteen, eksklusive Morten Helliesen (som tok bildet) og Henning Lindanger som ikke var til stede da bildet ble tatt. Bak fra venstre Karen G. Woie, Frode Vassbø og Ronny Knag. Foran fra venstre Jan Egil Nærland, Tore Mikalsen, Kjersti Jæger, Solveig Åsland, som også sitter i styret i klubben, og John Robert Olsen.